

กฎ ก.ร.

ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๓) มาตรา ๘๗ และมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ก.ร. จึงออกกฎ ก.ร. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๖/๑ ของกฎ ก.ร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

“ข้อ ๑๖/๑ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์ ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกซึ่งไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวันและให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย

ให้สำนักงานเลขาธิการ ก.ร. เสนอรายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งต่อประธาน ก.ร. ภายในเจ็ดวันทำการ นับถัดจากวันที่สำนักงานเลขาธิการ ก.ร. ได้รับรายงานจาก อ.ก.ร. อุทธรณ์และร้องทุกข์”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา

ประธาน ก.ร.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.ร. ฉบับนี้ คือ โดยที่ยังไม่มีการกำหนดระยะเวลาการพิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์ไว้ในกฎ ก.ร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๗ ทำให้ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นไปตามกรอบระยะเวลาตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการ เพื่อให้มี กรอบระยะเวลาดำเนินการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับกระบวนการพิจารณา และมีการกำหนด กรอบระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.ร. ฉบับนี้